

سالار عزیزپور

کوتاه سرایی های عاشقانه

سپیده

آنگاه که سپیده درخشید

و ترکانید

نازک آرای پرده شب هماگوشی را

دینا بر سرم سپید شد

معراج

از پله های پلکات

فراز آمد

تا به محراب دو ابرویت

شب معراج دو چشمان ترا سجده کنم

نفرین عشق

پری کوچک دریا

عروسان ماهی ها

بلغ دولت عشق تو سر فرازم کرد

و پشت کوچه بن بست را در آبگینه شکست

و ما به یاوه تردید

حمسه می گفتیم

و بر دروغ بزرگ سلام می کردیم

و عشق را نفرین

صبح بخیر

سلام

صبح به خیر

هنوز که هست شو است

معشوق من ستاده و یاران من خو است

معشوق من ستاره‌ی شبتاب شب نورد

گلبانگ عشق

دخت پریزاد ماتو است

مُرَاجِع

از پله های پلکانی

فرار آدم

با ه محراب دو اروت

شب مراج دوچشان عرا جده کنم

سالار عزیز نور

آرت. شوالی